אי'זהו דבר שצריך שני מיעוטין בו'. תימה לעיל בסוף כל המנחות נאות מלה (דף ס:) גבי הגשה לכמיני מיעוטי [טוספ' יומ] ממעטינן מקמע שתי הלחם ולחם הפנים לומן מהן למשיח וממיעוט שני מנחת נסכים שתיהם בחה בגלל עלמה וממיעוט שלישי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח שומן מהן לכהנים והשתא הכא גבי יציקה למיכא תרי מיעוטי נהי דלא צריך למעוטי שתי הלחם ולחם הפנים שתפילו שמן מינה טעונה כדממעטינן להו בפרק כל המנחות (גם זה שם) מכל מקום נוקי קמא למעוטי מנחת נסכים ומיהך למעוטי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח מטעמים דהתם ויש לומר דלא דמי דגבי הגשה איכא מלמא מיעוטי ולא שייך לאוקמי כולהו במנחת מאפה אבל הכא לאיכא אלא מלא תרי מיעוטי ואיכא לאקשויי מדוייהו במנחת מאפה מקשיטין: **חביצא**. פי' בקונטרס תבשיל שקורין אליגיק"ח שמפרכין בו פת וקשה מה ענין אלא לאכלו. ונכון ונתנו. לשומר מתורת לחם ולי משום טיגון דמנחה משיחה כשישול דחביצא והא בשמן מיימי עלה ליקט מכולן לישה שום טיגון ועוד למילין בפרק בילד מבכרין (בכורות נ:). גבי חטה טחונה לשה אפאה ובשלה בזמן שהפרוסות קיימות מבחר המועדת אין הפרוסות קיימות מבחר בורח מיני מזונות משמע אין הפרוסות קיימות אפילו ים נהן מזה ועוד בשמוך דקאמר ולרבי ישמעאל דמחזירן לכולהו הכי נמי לגמ מבחר המועדת היכי בעי לשימר למבחר וכי ים לך אין פרוסות קיימות יותר מזה ומפרש ר"ת [ד] לחביצא כן פתיתין דקין שמדקיקין אותן על ידי דבש או על ידי חלב ושומן כעין טיגון של מנחה וערוך פי' כעין חביצא דתמרי שפילל הפת בקערה ושופך מרק עליהן: **היה** עומד ומקריב מנחות בירושלים. ס"א פירש בקונטרס הכן שלא הביא אלא כשיעור שהוא משתמתל לנטול שיעור מזה עד שנמר אלינה אשישור יותר מכאי אלינה אלי ככר של שמנה ביצים דהוי אלו אלינה שיעור אלינה, ואם אפה יותר אין אלינה מצטרפת והוה ליה כאוכל אלי זה כיום ואלי זה למחר ואין בו משיב כדם אם ממך הוא שאכלו מיבעי ליה. לשון יחיד מיבעי ליה הב"ע. וכקרקמנית, והא דקתני דחביצא אלינה פחות מכזית ואלא אלינה כלום לא אלינה אלא כשיעור פחותים מכזית ואין יוצא בהן ידי חובתא דנהמא. תוספ' מנחות פ"ג הלכה ה).

(ברכות לז:).

שיטה מקובצת

ב) ולא פתיתין דפתיתין. למ"ד טולן כזיתים צריך לומר אותן לפתיתין פחות מכזית וחנא דבי רבי ישמעאל דאמר פותחן עד שהוא מחזיר לשלמן ליה ליה האי דרשא דהכא: **ג)** אי אית בה: **ג)** אומר שהחזירנו וקיימנו לומן הזה ותיבת ברוך נמחק: **ד)** פתיתין כזיתים תיבת בכזית נמחק: **ה)** ליקט מכולן. מחמשת המינים א"ע מכל מיני לחם: **ו)** תיבת כלל נמחק: **ז)** תיבת לפתיתים נמחק: **ח)** חביצא

מוסף רש"י

חביצא. כעין אליגיק"ח שמפרכין בתוך הלפלפ לחם מנא אמינא לה. לפפרומין כיון מבכרין המועדת היה. ישמעאל עומד ומקריב מנחות. ומתה לכהן להקריבה אומר ברוך שהחיינו. אם לא הביא מנחות זה ימיס רציס נטלן לאכלן. בכהן ונתנו. לשומר מתנת ומנן על המנחות מנחת מחבת ומנחת מרחשת הקריבות בשהן לפוחים וכולן פתיתים כזיתים. ללומר בוגעו קודם קמילה ושוהא תוהן פתיתן כזיתים כלכתיב פתות תותה פתים (ויקרא ב), ללמד פתיתים כזיתים מנכך עליהן המועדת מבחבן. למנחות שלפוחים על המחבת ועל המרחשת קודם קמילה עד שמחזיר לשלמן הבי נמי. דפלוג לכם דקתני מנכך המועדת ליקט מכולן. פתיתי המנחות כזית. ומדקאמר יוצא בו ידי חובתו בפפה משום אלינה מלה מלה דמנחת עשה היא בכזית בעבוד מלוני מנחת ואחם לחם בעינן לחלק בה לחם הוי ומבכך מלה אלינה אלא כשיעור יותר מכדי שתעמל בו פת קטני בעי למיכל כזית ללמד בפתיתין קמוחן בעי לחלק לחם בעינן לחלק בה לחם עוני ללמד לחם הוי ומבכך במועדת, והא מתניתין על כרחך רבי ישמעאל היא דהא קתני ליקט מכולן משמע דאין אלינה כפתיתין קמוחן בעי לחלק בה לחם בשעירסן. כשחור ונגלן יפה ושוב ופפלן, ערכן לשון ערימותיהם והוא שאכלן בבדי אכילת פרס. ללא שהה משהמתיל לנטול שיעור כזית עד שנמר אלינה אלישיעור יותר מכדי אלינה אלי ככר של שמנה ביצים דהוי אלו אלינה שיעור אלינה, ואם אפה יותר אין אלינה מצטרפת והוה ליה כאוכל אלי זה כיום ואלי זה למחר ואין בו משיב כדם אם ממך הוא שאכלו מיבעי ליה. לשון יחיד מיבעי ליה הב"ע. וכקרקמנית, והא דקתני דחביצא אלינה פחות מכזית ואלא אלינה כלום לא אלינה אלא כשיעור פחותים מכזית ואין יוצא בהן ידי חובתא דנהמא. תוספ' מנחות פ"ג הלכה ה).

אמר רבה איזהו דבר שצריך שני מיעוטין הוי אומר זו מנחת מאפה: **מתני'** מנחת ישראל [א]קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל מנחת כהנים קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ואינו מבדיל מנחת [ב]כהן משיח לא היה מקפלה רבי שמעון אומר מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיתה מפני שאין בהן קמיצה וכל שאין בהן קמיצה אין בהן פתיתה [ג]וכולן פותחן כזיתים: **גמ'** תנו רבנן פתות יכול לשנים תלמוד לומר פתים או פתים יכול יעשנה פירורין תלמוד לומר אותה אותה לפתיתים [ד] ולא פתיתה לפתיתים הא כיצד מנחת ישראל קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל מנחת [ה](כהנים) וכהן[ו] משיח היה מקפלה וכו' והא אנן תנן לא היה מקפלה אמר רבה אינו מקפלה לארבעה אבל מקפלה לשנים: רבי שמעון אומר מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיתה: אמר רב יוסף האי [ז]חביצא [ח] דאית בה פירורין כזית מברכינן עליה המוציא לחם מן הארץ אי לית בה פירורין כזית מברכינן עליה בורא מיני מזונות אמר רב יוסף מנא אמינא לה דתניא [ט]היה עומד ומקריב מנחות בירושלים [י]אומר [יא] ברוך שהחיינו וקימנו ונטלן לאכלן אומר המוציא לחם מן הארץ ותנן וכולן פותחין' [יב] בכזית אמר ליה אביי ולתנא דבי רבי ישמעאל דאמר מפרכן עד שמחזירן לסלתן הכי נמי דלא מברך המוציא וכי תימא הכי נמי והתניא ליקט מכולן [יג] כזית ואכלו אם חמין הוא ענוש כרת אם מצה [יד]הוא אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח הכא במאי עסקינן בשעירסן אי הכי היינו דקתני עלה והוא שאכלן בכדי אכילת פרס ואי בשעירסן שאכלו מיבעי ליה אלא הכא במאי עסקינן בבא מלחם גדול מאי הוי עלה רב ששת אמר [טו]אפי' פירורין שאין בהן כזית אמר רבא [טז]והוא דאיכא תוריתא דנהמא עלייהו:

מתני' **קופל** אחד לשנים ושנים לארבעה. [יז]כיצד הוא עושה? לוקח שלש חלות של סלת ומניחן זו על גב זו ומחלקן לשנים ומוציא מביניהן חלה שלמה ומניחה לפניו ומחלק את שתים שבידו לשנים ומוציא מביניהן חלה שלמה ומניחה לפניו ומחלק את שתים שבידו לשנים ומניח שתי חלות שלמות